

зарзалии презъ плета. Вънъ музиката отмѣня пѣенето на българските и еврейски деца (момичета), военни Pauken und Drommeten [тѣжливи и тръбни] (като презъ 30 годишната война).

Връщане къмъ гарата. Повлѣкоха колата на княза, повечето тичаха, урѣ, калпацитѣ летѣха въ въздуха, деца съ хоругви, хора пеша и на коне. Навалица. Съ мжка се добрахме до каруцата. Потеглихме при гръмогласно урѣ.

По-нататъшното пѫтуване. *Shumlaroad* [шуменскиятъ желѣзенъ пѫтъ]. На гарата Икономовъ, der originellste Staatsmann Bulgariens, wenn nicht Europas [най-оригиналниятъ държавникъ на България, ако не и на Европа], съ сламена шапка между малка купчина хора. Ала влакътъ прелетѣ по-край тѣхъ. Само азъ бѣхъ на перона: Сгоиловъ спѣше, князътъ и Хитрово играеха карти.—Туркинитѣ по нивята бѣрзо се закриватъ. Габрови и джбови гори. Типъ на турските села, чисти, прѣснати, сламени стрѣхи. Спирка на Шейтан-джикъ — разходихме се вънка. Въ Разградъ имаше дружина на гарата. Хладно, дъждъ, un magnifique arc-en-ciel, double [една великолепна небесна джга, двойна] 70°—90° ширина. Единъ заекъ при самия пѫтъ. Дунавъ и Гюргево. Гарата, цѣлото офицерство, много публика, ерменски попове, генералъ Лесовой, подполковникъ Ремлингенъ, Конкевичъ. Веднага минахме на парохода „Голубчикъ“. Между публиката нѣкакъвъ си отпадналъ духъ — несигурно бѣдеще; бѣше цѣлата русчушка интелигенция, дами. Префектътъ Поповъ ми каза, че днесъ минали презъ тукъ безъ да се спиратъ Каравеловъ съ Славейкова и съ Пелагича за Гюргево, може би утре ще заминатъ за Свищовъ. Цанковъ съ митрополитъ Григорий и архимандритъ Констандинъ отпѫтували за Свищовъ, духовитата бележка на Хитрово „Cankov — peut être qu'il veut se baptiser“ [Цанковъ — може би иска да се покръсти]. Веднага потеглихме — урѣ, нѣкакси задавено; бѣше около 8½ ч. Часть отъ града, съ княза бѣхъ самъ на палубата, изгледъ на Русчукъ и неговите брѣгове, безъ кей, рушать се (безъ растителностъ), безвкусни кѣщи — idealische Mondnacht [идеална лунна нощ]. Dîner, „Hock“ (бѣлъ)*, нѣготинско [вино]. Батинъ и Пиргосъ. — Излѣзохъ горе на палубата. Estingard е съ насъ. Ремлингенъ ми разправя за Такмачова, какъ накаралъ, безъ да пита никого, на немирницитѣ просто да се наложатъ задницитѣ. Неговата ruse de guerre [военна хитростъ]: деца и жени при ексцеса въ Рахово вървѣли на чело, Такмачовъ съ своите 20 войници ги заобиколилъ и заповѣдалъ да стрелятъ отзадъ надъ главите имъ — тѣ хукнали да бѣгатъ, съжаливали, че нѣмалъ прѣскачки. Лудиятъ Коцовъ, Ремлингенъ го арестувалъ, генералътъ въ своя прекаленъ „либерализъмъ“ постоянно искалъ да го пу-

* Единъ видъ рейнско вино. С. А.